

Ο.Λ.Μ.Ε.

Ερμού & Κορνάρου 2
ΤΗΛ: 210 32 30 073 - 32 21 255
FAX: 210 32 27 382 – 33 11 338
www.olme.gr
e-mail: olme@otenet.gr

Αθήνα, 18/12/2013

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Με αφορμή την ανακοίνωση των αποτελεσμάτων του διεθνούς διαγωνισμού PISA 2012

Εδώ και ενάμιση μήνα η ελληνική εκπαίδευση περιστρέφεται γύρω από την έννοια της αξιολόγησης των σχολείων και των εκπαιδευτικών. Σεμινάρια επιμόρφωσης οργανώνονται από το Υπουργείο Παιδείας, προκειμένου να καθοριστούν τα κριτήρια διασφάλισης της ποιότητας του εκπαιδευτικού έργου και οι «αντικειμενικοί δείκτες» κοινωνικής ανταποδοτικότητας των εκπαιδευτικών. Ο στόχος είναι ένα «σύγχρονο αποτελεσματικό και ποιοτικό σχολείο». Σε αυτό το θεωρητικό πλαίσιο, «ο εκπαιδευτικός, ο γονιός και η αυτόνομη σχολική μονάδα φέρουν την κύρια ευθύνη για όλα τα εκπαιδευτικά δεινά». Για το λόγο αυτό, ο εκπαιδευτικός «θα πρέπει να αξιολογηθεί, να αποτιμηθεί ποσοτικά το έργο του και ενδεχόμενα, αν πιστοποιηθεί η ανεπάρκειά του, να απολυθεί». Η σχολική μονάδα θα πρέπει να λειτουργήσει αυτόνομα, ανταγωνιστικά, να προσαρμόσει τη μάθηση στις ανάγκες των επιχειρήσεων, ενώ ο γονιός θα πρέπει να βάλει βαθιά το χέρι στην τσέπη.

Διατίθενται δε αφειδώς κονδύλια για όλες αυτές τις δραστηριότητες τη στιγμή που στα σχολεία δεν μπορούν να καλύψουν στις βασικές λειτουργικές τους ανάγκες, ενώ σε χιλιάδες μαθητές που υποσιτίζονται δεν εξασφαλίζεται ούτε ένα γεύμα. Χιλιάδες διδακτικές ώρες έχουν χαθεί από την έλλειψη εκπαιδευτικών σε βασικά μαθήματα, ακόμα και σε εκείνα που εξετάζονται πανελλαδικά.

Αντίστοιχα, ο ΟΟΣΑ, μέσα στο Δεκέμβριο, δημοσίευσε τα αποτελέσματα του Διαγωνισμού PISA, κατατάσσοντας στις τελευταίες θέσεις διεθνώς το ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα. Σοκ προκλήθηκε στα μέσα ενημέρωσης (όχι στο Υπουργείο Παιδείας που ανέμενε τις διαπιστώσεις αυτές ως αποτέλεσμα της κυβερνητικής πολιτικής στην εκπαίδευση). Για ακόμη μια φορά πιστοποιείται αντικειμενικά η ελληνική εκπαιδευτική κρίση. Καμιά συζήτηση ασφαλώς για το ποιος είναι ο ΟΟΣΑ, το εκπαιδευτικό του πρόγραμμα και οι πολιτικές του προτεραιότητες για το σχολείο. Ούτε ασφαλώς σκέφτηκε να ρωτήσει κανείς για το αν χώρες που πρώτευσαν στον εν λόγω διαγωνισμό όπως η Σαγκάη, το Χόνγκ Κόνγκ, η Ταϊβάν/Ταϊπέι, η Κορέα ή το Κινεζικό Μακάο είναι το πρότυπο κοινωνίας και εκπαίδευσης που πρέπει να ακολουθήσουμε.

Με μια εκπαιδευτική λογική που θυμίζει σε μεγάλο βαθμό τη αντίστοιχη μέτρηση της ανταγωνιστικότητας στο πεδίο της οικονομίας, ο ΟΟΣΑ δημιουργεί ακατάπαυστα αξιολογικές ιεραρχίες εκπαιδευτικών συστημάτων, με μια σοβαροφανή και επιστημονικοφανή μεθοδολογία που **νομιμοποιεί σε τελική ανάλυση ένα ανταγωνιστικό, αγοραίο και εξετασιοκεντρικό πρότυπο εκπαίδευσης την κατηγοριοποίηση και την ταξική διαφοροποίηση των σχολείων**. Το θεωρητικό μοτίβο είναι απλοϊκό, αλλά ηγεμονικό ταυτόχρονα: υιοθετήστε ότι «αποδίδει», αξιολογήστε σωστά τα σχολεία σας, μετρήστε με ακρίβεια, εξασκήστε σωστά τους μαθητές σας στις «βασικές δεξιότητες» και θα βελτιωθεί συνολικά η εθνική απόδοσή σας, άρα και η ευημερία. Αυτός είναι πολύ συνοπτικά, ο πλασματικός κόσμος της κυρίαρχης

εκπαιδευτικής πολιτικής σε εθνικό και διεθνές επίπεδο: κριτήρια, δείκτες, εκθέσεις αξιολόγησης, μέτρηση, ανταγωνισμός και ασφαλώς επιχειρηματικότητα.

Ακόμα όμως και αυτή η έκθεση, με βάση την αγοραία λογική της, είναι αναγκασμένη να υπογραμμίσει τις επιπτώσεις από την έλλειψη πόρων, την επίδραση της κοινωνικό-οικονομικής θέσης των μαθητών στις επιδόσεις τους, την ανάγκη για υποστηρικτικά μέτρα εκεί που εντοπίζονται προβλήματα (Ενισχυτική Διδασκαλία, Πρόσθετη Διδακτική Στήριξη και άλλα). Αναγκάζεται να αναδείξει το γεγονός ότι το σταθερό εργασιακό περιβάλλον, η επιμόρφωση, η υποστήριξη και οι ικανοποιητικές αμοιβές των εκπαιδευτικών, είναι ευεργετικοί παράγοντες για τη βελτίωση της ποιότητας της εκπαίδευσης.

Ως συνδικαλιστικό κίνημα των εκπαιδευτικών της Δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης έχουμε πλήρη συνείδηση των προβλημάτων και των αδυναμιών του εκπαιδευτικού μας συστήματος, που έχουν επιταθεί αφόρητα σε συνθήκες κρίσης και εφαρμογής των καταστροφικών πολιτικών Κυβέρνησης – ΕΕ – ΟΟΣΑ. Θεωρούμε όμως ότι οδηγός στην προσπάθεια για βελτίωσή του δεν μπορεί να είναι οι κατευθύνσεις του ΟΟΣΑ και, γενικότερα η φιλοσοφία και οι επιδιώξεις των δυνάμεων της αγοράς, αλλά η ανάγκη για τη διαμόρφωση μιας ευρύτερης μορφωτικής πολιτικής που θα στοχεύει στην πολιτιστική ενδυνάμωση και τη μορφωτική χειραφέτηση των παιδιών των λαϊκών στρωμάτων και της εργατικής τάξης. Σ' αυτή την κατεύθυνση πρέπει να αξιοποιηθούν και οι τεκμηριωμένες θέσεις και προτάσεις του εκπαιδευτικού κινήματος, που συμβαδίζουν με τις ανάγκες και τα οράματα του λαού μας.

Ο πρόεδρος

Θέμης Κοτσιφάκης

Ο Γ.Γραμματέας

Σταμάτης Νικολάου